

LAURIE GILMORE
To
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
CINNAMON
BUN

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ
ΛΙΓΗ ΖΑΧΑΡΗ ΚΑΙ ΜΠΑΧΑΡΙΚΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το βιβλιοπωλείο Cinnamon Bun**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Cinnamon Bun book store
Από τις Εκδόσεις One More Chapter, Λονδίνο 2024
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Laurie Gilmore
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γεωργία Αρβανίτη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γωγώ Τρικεριώτη

© Laurie Gilmore, 2024
© Σχεδιασμού εξωφύλλου Lucy Bennett/HarperCollinsPublishers Ltd
© Εικονογράφησης εξωφύλλου Kelley McMorris/Shannon Associates
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2025

ISBN 978-618-01-6178-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Since 1979

Head Office:

121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

LAURIE GILMORE

Μετάφραση: Γεωργία Αρβανίτη

*Αυτό το βιβλίο είναι για τους αναγνώστες.
Ευχαριστώ που επιστρέφετε στο Ντομ Χάρμπορ μαζί μου.*

ΤΟ ΑΓΡΟΚΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΚΑΝ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΧΕΙΖΕΛ

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ

ΠΑΓΩΤΑ-ΤΖΙΔΙΚΟ

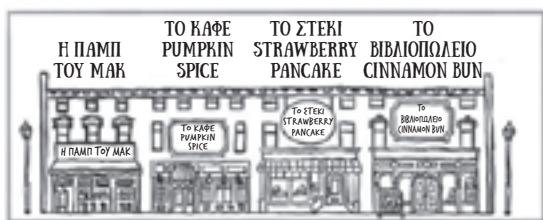
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΩΝ

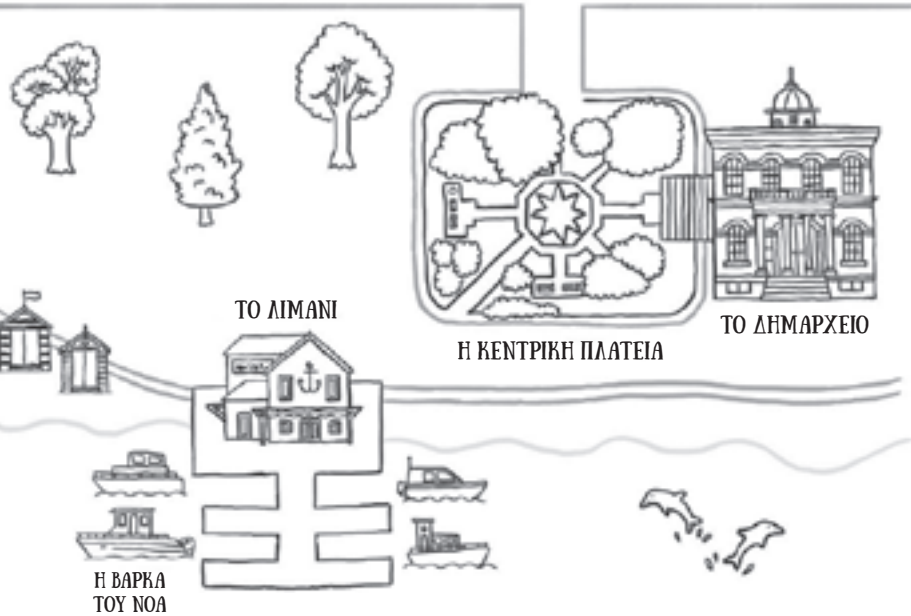
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ & SPA

ΝΤΡΙΜ ΧΑΡΜΠΟΡ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΒΕΝΙΟΥ

Λίστα αναπαραγωγής τραγουδιών για μουσική επένδυση

'tis the damn season – Taylor Swift	♥
Scarlett – Humperstone	♥
October Passed Me By – girl in red	♥
Scott Street – Phoebe Bridgers	♥
Meet Me in The Woods – Lord Huron	♥
gold rush – Taylor Swift	♥
Little Freak – Harry Styles	♥
I Know it won't work – Gracie Abrams	♥
Bookstore Girl – Charlie Burg	♥
Bags – Clairo	♥
Cinnamon Girl – Lana Del Ray	♥
End of Beginning – Djo	♥
Nonsense – Sabrina Carpenter	♥
Homesick – Noah Kahan, Sam Fender	♥
Heaven – Niall Horan	♥
Fade into You – Mazzy Star	♥
all my ghosts – Lizzy McAlpine	♥
Too Sweet – Hozier	♥
All My Love – Noah Kahan	♥
Belong Together – Mark Ambor	♥
Radio – Lana Del Rey	♥
There She Goes – The La's	♥
invisible string – Taylor Swift	♥

1

Στη Χείζελ Κέλι άρεσαν οι καλές ιστορίες. Αλλά δεν είχε ούτε μία δική της, κάτι που ήταν ολοφάνερο, αφού βρισκόταν στο ίδιο μέρος, καθισμένη πίσω από το ταμείο του βιβλιοπωλείου *Cinnamon Bun*, ανελλιπώς τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Εντάξει, όχι ανελλιπώς. Γύριζε σπίτι κάθε μέρα μετά το κλείσιμο, φυσικά, αλλά και πάλι, η αίσθηση ήταν αυτή. Δεκαπέντε χρόνια στο ίδιο μέρος.

Η Χείζελ αναστέναξε και ίσιωσε τις τρεις στοίβες με τους δωρεάν σελιδοδείκτες πάνω στον πάγκο μπροστά της. Ήταν μια αργόσυρτη μέρα χωρίς κίνηση, λαμπρή και ηλιόλουστη, το είδος της μέρας που οι άνθρωποι ήθελαν να τριγυρίζουν έξω, όχι να εξερευνούν τα ράφια ενός βιβλιοπωλείου. Η Χείζελ δεν καταλάβαινε αυτή τη λογική. Η Χείζελ πάντα ήθελε να εξερευνά ράφια με βιβλία.

Όχι πως δεν της άρεσε εδώ, πίσω από τον πάγκο του ταμείου, όπου είχε πάρει θέση για το πρώτο της οκτάωρο στη δουλειά στο τέλος της δεύτερης χρονιάς της στο λύκειο. Ήταν

γιατί στη ζωή της δεν είχε αλλάξει τίποτε από τότε. Η ίδια δουλειά. Η ίδια πόλη. Οι ίδιοι φίλοι. Για την ακρίβεια, το μόνο διαφορετικό, εκτός από ένα πονάκι στη μέση της όταν ξυπνούσε κάθε πρωί, ήταν το όνομα του βιβλιοπωλείου, το οποίο η ιδιοκτήτρια άλλαζε κάθε δύο χρόνια περίπου.

Η Χείζελ ζούσε κυριολεκτικά περικυκλωμένη από εκπληκτικές ιστορίες, από βιβλία γεμάτα έρωτα, περιπέτεια και ζωή, ενώ η ίδια έμενε κολλημένη στα ίδια και στα ίδια.

«Σε δύο μήνες γίνομαι τριάντα», μουρμούρισε, χωρίς να υπάρχει κανείς τριγύρω για να την ακούσει, αφού το βιβλιοπωλείο ήταν άδειο.

Τα τριάντα ορθώνονταν κάπου στο βάθος μπροστά της και την αγριοκοίταζαν απειλητικά. Η ημερομηνία, 28 Σεπτεμβρίου, αναβόσβηνε στο μυαλό της. Η Χείζελ υπέθετε ότι για πολλούς ανθρώπους τα τριάντα σηματοδοτούσαν ένα τέλος στις εξאלλες και περιπετειώδεις ημέρες τους της δεκαετίας των είκοσι. Ήταν καιρός να τακτοποιηθείς, να σοβαρευτείς, να γίνεις ώριμος ενήλικας.

Η Χείζελ είχε ακριβώς το αντίθετο ζήτημα με τα τριάντα της.

Η Χείζελ είχε ξεχάσει να ζηήσει εξאלλες και περιπετειώδεις μέρες. Η δεκαετία της μεταξύ των είκοσι και των τριάντα ήταν... ήρεμη; Σοβαρή; Βαρετή. Ουσιαστικά, η Χείζελ ήταν τριάντα ετών από τα δεκαπέντε της. Ή μάλλον εβδομήντα, αν ζητούσες τη γνώμη της Άνι, χωρίς την οποία η Χείζελ πιθανότατα δε θα σήκωνε καν το κεφάλι της από τα βιβλία.

Παρ' όλα αυτά, το ζήτημα δεν την είχε απασχολήσει ως τώρα. Της άρεσε το βιβλιοπωλείο της. Της άρεσε το χαμομήλι της, οι βροχερές μέρες, τα σταυρόλεξα τα πρωινά της Κυριακής. Της άρεσε η ήσυχη ζωή της. Και να που τώρα, ξαφνικά, με τα τριάντα απέναντί της να της βγάζουν κοροϊδευτικά τη γλώσ-

σα, η Χείζελ κατέληξε να αναρωτιέται μήπως είχε χάσει κάτι. Μήπως είχε ξεχάσει να δοκιμάσει κάποια πράγματα. Μήπως υπήρχε έξω από τα βιβλία περισσότερη ζωή, που θα έπρεπε να την είχε ζήσει ήδη;

Ο ήλιος την περιγελούσε πίσω από την τζαμαρία. Η Χείζελ είχε στήσει στη βιτρίνα τα «Βιβλία για την Παραλία» για τον Αύγουστο, αλλά δε θυμόταν από πότε είχε να πάει η ίδια με ένα βιβλίο στην παραλία. Είχε την τάση να καίγεται έτσι και έμενε στον ήλιο πάνω από δέκα λεπτά τη φορά, το οποίο ίσως ήταν ενδεικτικό του τωρινού της προβλήματος και εκτός αυτού, ίσως είχε και έλλειψη βιταμίνης D' έπρεπε να το κοιτάξει.

Χρειαζόταν μια περιπέτεια.

Και μάλιστα σύντομα.

Ή έστω μια καλή ιστορία για να την πει την επόμενη φορά που θα πήγαινε στην παμπ του Μακ και θα άκουγε τις πιο πρόσφατες θεωρίες της Άνι για τον Μακ και πώς της την είχε στημένη. Ή τα σχέδια της Τζίνι και του Λόγκαν για την ανακαίνιση της παλιάς αγροικίας, όταν θα έπαιρνε επιτέλους η Τζίνι την απόφαση να μετακομίσει εκεί. Έστω για μία φορά, η Χείζελ ήθελε να εκπλήξει τους φίλους της αλλά και τον εαυτό της. Έστω για μία φορά, η Χείζελ ήθελε να κάνει κάτι πολύ αντι-Χείζελ.

Όχι τώρα όμως. Γιατί τώρα η ματιά της είχε σκαλώσει σε ένα βιβλίο που ήταν τοποθετημένο στραβά στο ράφι, στο τμήμα Ερωτικό Μυθιστόρημα. Και το πρώτο πράγμα που θα έκανε η Χείζελ θα ήταν να πάει να το ισιώσει. Αυτή ήταν η δουλειά της. Πηγαίνοντας προς το ράφι, έριξε μια ματιά έξω από την πόρτα καθώς περνούσε, σε περίπτωση που υπήρχε κάποιος πελάτης που θα ήθελε να μπει, αλλά ο δρόμος ήταν άδειος. Ήταν ένα τέλειο καλοκαιρινό απόγευμα και όλο το Ντριμ Χάρμπορ

κατά πάσα πιθανότητα ήταν στην παραλία ή για πεζοπορία σε κάποιο εξοχικό μονοπάτι ή για χαλάρωση σε μια πισίνα, απολαμβάνοντας τη ζέστη και τη λιακάδα, πριν αλλάξει ο καιρός.

Ακόμα και η Άνι είχε δηλώσει ότι ήταν πολύ ωραία μέρα για να μείνει κανείς μέσα, είχε κλείσει το ζαχαροπλαστείο της, το «Ζαχαρωμένο Δαμάσκηνο», και είχε πάει με τις αδερφές της για περίπατο σε έναν αμπελώνα. Η Χείζελ αναστέναξε. Ήταν σίγουρη ότι θα άκουγε ιστορίες για όλα αυτά την επόμενη μέρα, ενώ αυτή δε θα είχε να προσθέσει στην κουβέντα τίποτα καλύτερο από τη συναρπαστική διήγηση για ένα βιβλίο που ήταν βαλμένο στραβά σε ένα ράφι.

Κούνησε δεξιά-αριστερά το κεφάλι της. Έπρεπε να βγει από αυτή τη μαυρίλα αμέσως. Και τι καλύτερο από το να τακτοποιήσει βιβλία; Το τμήμα Ερωτικό Μυθιστόρημα είχε επεκταθεί σημαντικά με τα χρόνια, χάρη στη θερμή υποστήριξη της Λέσχης Βιβλίου του Ντριμ Χάρμπορ και την αγάπη τους για το συγκεκριμένο λογοτεχνικό είδος. Η Χείζελ κοκκίνιζε μόνο που κοίταζε μερικά από τα εξώφυλλα, αλλά αφού το είδος πουλούσε καλά, δεν είχε αντίρρηση.

Το προβληματικό βιβλίο, εκτός από τοποθετημένο στραβά, ήταν και σε λάθος θέση, οπότε το τράβηξε από το ράφι, αποφεύγοντας να κοιτάξει τον γυμνόστηθο άντρα στο εξώφυλλο, και ήταν έτοιμη να το τοποθετήσει σωστά, όταν πρόσεξε ότι μια από τις σελίδες ήταν τσακισμένη.

«Τι είναι αυτό;» μουρμούρισε. Μα δε σέβονταν τίποτα μερικοί; Σαν να μην έφτανε που δεν είχαν αγοράσει το βιβλίο, είχαν μαρκάρει και μία από τις σελίδες του! Παραλίγο να πει και «Πάει, χάλασε ο κόσμος», αλλά προσπαθούσε να περιορίσει την τάση της να αντιδρά σαν ηλικιωμένη κυρία και αρκέστηκε στο να το σκεφτεί απλώς.

Άνοιξε το βιβλίο στην τσακισμένη σελίδα και είδε μια υπογραμμισμένη πρόταση. Υπογράμμιση σε απούλητο βιβλίο! Απαράδεκτο! Εξωφρενικό! Κάποιος είχε μπει εδώ μέσα, είχε καταστρέψει ένα από τα βιβλία και δεν είχε καν την ευπρέπεια να το αγοράσει!

Η Χείζελ θα είχε συνεχίσει να μαίνεται όλη μέρα, αν δεν τραβούσε την προσοχή της η υπογραμμισμένη φράση.

Δεν είχε ιδιαίτερη λογοτεχνική αξία. Δεν ήταν ούτε βαθυστόχαστη ούτε γεμάτη νόημα. Αλλά ήταν σάμπως το βιβλίο ή το άτομο που είχε υπογράμμισει εκείνη τη φράση να μιλούσε απευθείας στην ίδια.

«Έλα μαζί μου, κορίτσι μου, αν θέλεις να ζήσεις μια περιπέτεια».

Παραλίγο να της πέσει το βιβλίο από τα χέρια.

Έριξε μια γρήγορη ματιά τριγύρω, σχεδόν περιμένοντας να δει κάποιον να στέκεται και να την παρακολουθεί γελώντας. Σίγουρα ήταν φάρσα. Αλλά ποιος την είχε σκαρώσει; Ποιος θα μπορούσε να ξέρει τι σκεφτόταν η Χείζελ όλη μέρα;

Στο βιβλιοπωλείο δεν ήταν κανείς φυσικά. Μάλλον επρόκειτο για μια πολύ περίεργη σύμπτωση.

Η Χείζελ κοίταξε το ράφι. Κανένα άλλο από τα βιβλία δεν ήταν βαλμένο στραβά. Μόνο αυτό. Μόνο το ερωτικό μυθιστόρημα που ακόμη κρατούσε σφιχτά στα χέρια της. Στο εξώφυλλο είχε έναν πειρατή, με το πουκάμισό του ανοιχτό, προφανώς από τον δυνατό θαλασσινό άνεμο που παρέσερνε και τα μακριά μαλλιά του προς τα πίσω. *Στα δεσμά του έρωτα* ήταν ο τίτλος στο εξώφυλλο πάνω από την εικόνα.

Ξάφνου η Χείζελ είχε την παράξενη και ανεξήγητη παρόρμηση να πάει να φωλιάσει σε μια γωνιά και να διαβάσει το συγκεκριμένο μυθιστόρημα από την πρώτη ως την τελευταία σε-

λίδα, αλλά ήταν ώρα δουλειάς και το συγκεκριμένο μυθιστόρημα φαινόταν επικίνδυνο. Επικίνδυνο σαν κάτι που δεν ήταν σκόπιμο να διαβάσει στη μέση μιας εργάσιμης μέρας.

Γιατί της φάνηκε ξαφνικά ότι ο πειρατής του εξωφύλλου, μια καθαρά φανταστική αντρική φιγούρα, μπορούσε πράγματι να την πάρει μαζί του σε μια περιπέτεια.

Άνοιξε πάλι το βιβλίο στην τσακισμένη σελίδα και ξαναδιάβασε την υπογραμμισμένη φράση, λες και έτσι θα λυνόταν το μυστήριο του ποιος είχε κάνει την υπογράμμιση και είχε τοποθετήσει κατόπιν στραβά το βιβλίο στο ράφι. Και απορροφήθηκε τόσο πολύ, που δεν άκουσε την πόρτα του βιβλιοπωλείου να ανοίγει.

Δεν άκουσε τίποτα, ώσπου μια χαμηλή και βαθιά φωνή αντήχησε σαν σιγανή βροντή δίπλα στο αυτί της. «Τι διαβάζεις;»

Η Χείζελ πέταξε το βιβλίο. Κυριολεκτικά. Προσγειώθηκε με έναν γδούπο στην άλλη άκρη του χώρου, στη γωνιά ανάγνωσης δίπλα στο παράθυρο. Η Χείζελ στράφηκε και αντίκρισε τον Νόα Μπάρνερ να της χαμογελάει.

Ο Νόα, ιδιοκτήτης και διαχειριστής της μίας και μοναδικής επιχείρισης αλιευτικού τουρισμού του Ντριμ Χάρμπορ. Ο Νόα, που είχε εμφανιστεί στην πόλη πριν από μερικά χρόνια και είχε γίνει αμέσως φίλος με τον Λόγκαν, ο Νόα που τριγύριζε διαρκώς στην περιφέρεια της ζωής της Χείζελ σαν σέξι δορυφόρος. Κούνησε πέρα-δώθε το κεφάλι της. Επειδή όλες οι γυναίκες και τουλάχιστον οι μισοί άντρες στην πόλη έβρισκαν ελκυστικό τον Νόα, δε θα υπέκυπτε και αυτή στη γοητεία του.

«Τόσο καλό, ε;» είπε ο Νόα με ένα νωχελικό χαμόγελο.

Εντάξει, ήταν ωραίος. Και μάλιστα σε βαθμό που τα κατορθώματά του με τις τουρίστριες είχαν γίνει θρυλικά. Το για-

τί ερχόταν και ξαναρχόταν ο Νόα στο βιβλιοπωλείο παρέμενε για τη Χείζελ ένα μυστήριο.

«Με τρώμαξες», του είπε.

«Σίγουρα».

Η καρδιά της χτυπούσε τρελά, αλλά όχι μόνο επειδή ο Νόα την είχε τσακώσει να διαβάζει ένα ερωτικό μυθιστόρημα σε ώρα δουλειάς. Ο άλλος λόγος ήταν κυρίως... χμ... επειδή ο Νόα τής χαμογελούσε πάλι με εκείνον τον τρόπο.

Δεν μπορούσε να τον ερμηνεύσει με σιγουριά. Ο Νόα ήταν αντικειμενικά πολύ ωραίος, αυτό ήταν δεδομένο. Και, αντικειμενικά, καθόλου ο τύπος της. Ήταν επίσης βέβαιο πως ούτε αυτή ήταν ο τύπος του, βασικά επειδή δεν ήταν τουρίστρια αλλά μόνιμη κάτοικος του Ντριμ Χάρμπορ, και γι' αυτό της φαινόταν πολύ περίεργο να της χαμογελάει πάντα ο Νόα σαν να ήξερε κάτι που αυτή δεν το είχε πιάσει ακόμη.

Η Άνι τής είχε πει ότι ο Νόα ήταν καψούρης μαζί της, αλλά η Χείζελ το είχε αποκλείσει. Κανένας ποτέ, ούτε καν οι μετρημένοι στα δάχτυλα του ενός χεριού πρόωγ της, δεν την είχε καψουρευτεί. Ήταν χαριτωμένη. Αυτό το δεχόταν. Χαριτωμένη σαν κοάλα που λαγοκοιμάται σε ένα κλαδί, με τέτοιο τρόπο χαριτωμένη. Όχι όμορφη του στιλ θέλω-να-σε-πάρω-εδώ-και-τώρα. Και δεν την πείραζε καθόλου. Το ήξερε και το είχε πάρει απόφαση.

Μα έλα που ο Νόα συνέχιζε να την κοιτάζει με έναν περίεργο τρόπο.

Του γύρισε την πλάτη της και πήγε και μάζεψε το βιβλίο, κρατώντας το πάνω στο στήθος της ώστε να μη φαίνεται το εξώφυλλο. «Ήθελες κάτι;» τον ρώτησε, βλέποντάς τον να έχει γείρει νωχελικά στον πάγκο του ταμείου και να τη χαζεύει καθώς βάδιζε προς το μέρος του.

«Εε... ίσως».

«Ίσως;»

«Ναι, απλώς δεν...» Η ματιά του τινάχτηκε από το πρόσωπό της στα ράφια με τα βιβλία πίσω της και επέστρεψε στο πρόσωπό της. Ήταν μια τυπική επίσκεψη του Νόα στο βιβλιοπωλείο. Ο Νόα ερχόταν εδώ κάθε τόσο αλλά ποτέ δεν ήξερε τι ήθελε.

Η Άνι τής είχε πει ότι αυτό ήταν απόδειξη ότι τη γούσταρε, αλλά η Χείζελ και πάλι δεν το πίστευε. Η Άνι τής είχε πει επίσης ότι στο τέλος ο Νόα θα κατέβαζε καμιά μέρα το παντελό-νι του μέσα στο βιβλιοπωλείο για να πειστεί η Χείζελ ότι τη γούσταρε, κάτι που η Χείζελ ήλπιζε ειλικρινά να μη συμβεί.

«Θέλω κάτι καινούργιο για να διαβάσω». Σταύρωσε τα χέρια στο στήθος του και οι μύες στα μπράτσα του σφίχτηκαν. Καλοκαιρινός καιρός σήμαινε λιγότερα ρούχα και τώρα τα τατουάζ του Νόα ήταν όλα σε κοινή θέα. Τα μάγουλα της Χείζελ κοκκίνισαν όταν κοίταξε τη γοργόνα που η ουρά της τυλιγόταν γύρω από τον δικέφαλο του αριστερού του μπράτσου.

Αυτός ήταν ένας άντρας με παρελθόν. Με τόσο πολλές ιστορίες στο παρελθόν του, που τις είχε αποτυπώσει και στο κορμί του.

Ξερόβηξε. «Σου άρεσε το τελευταίο βιβλίο που σου πρότει-
να; *Η κατάρα του αίματος και των λύκων;*»

Ο Νόα κούνησε καταφατικά το κεφάλι και τα πυρόξανθα μαλλιά του λαμπύρισαν στο απογευματινό φως. «Ναι, πάρα πολύ».

«Ωραία. Προχθές παραλάβαμε το δεύτερο της σειράς. Πάω να σου το φέρω».

Σκόπευε να πάει μόνη της, αλλά ο Νόα την ακολούθησε στον διάδρομο προς το τμήμα με τα μυθιστορήματα φαντασίας, φέρνοντας μαζί και τη φανταστική μυρωδιά του από ήλιο

και αρμύρα. Η Χείζελ δεν είχε προσέξει ποτέ ως τώρα τη μυρωδιά κανενός άντρα. Αυτό η Άνι σίγουρα θα το θεωρούσε απόδειξη ότι η Χείζελ γούσταρε τον Νόα.

Πράγμα το οποίο θα ήταν... ανόητο; Μάταιο; Παράτολμο. «Ορίστε».

Όταν στράφηκε για να του δώσει το βιβλίο, ο Νόα στεκόταν τόσο κοντά της που σχεδόν έπεσε πάνω του.

«Ουπς».

«Συγγνώμη!»

Με την παραλίγο σύγκρουση της έπεσαν και τα δύο βιβλία στο πάτωμα και έσκυψε αμέσως να τα σηκώσει, αλλά ο Νόα ήταν πιο γρήγορος, είχε ήδη πιάσει εκείνο με τον ημίγυμνο πειρατή στο εξώφυλλο πριν προλάβει να του το αρπάξει.

«Στα δεσμά του έρωτα;» τη ρώτησε υψώνοντας το ένα φρύδι του.

Έτσι όπως ήταν και οι δύο καθισμένοι πάνω στις φτέρες τους στον διάδρομο, πολύ κοντά ο ένας στον άλλον, ήταν αδύνατον να αποφύγει το βλέμμα του. «Δεν είναι δικό μου», του είπε. «Εννοώ, δεν το διάβαζα. Το έβαζα πίσω στη θέση του».

Το χαμόγελο του Νόα έγινε πιο πλατύ. «Καλό φαίνεται». Ξεφύλλισε γρήγορα το βιβλίο μέχρι την τσακισμένη σελίδα. «Μόλις τώρα δεν είπες ότι δεν το διάβαζες;» ρώτησε με απορία.

«Ναι, δε... δηλαδή...»

Το βλέμμα του Νόα στάθηκε στην υπογραμμισμένη πρόταση. «Έλα μαζί μου, κορίτσι μου, αν θέλεις να ζήσεις μια περιπέτεια», διάβασε δυνατά.

Αχ, όχι. Τα συγκεκριμένα λόγια, από τη βαθιά φωνή του Νόα, της προκαλούσαν... κάτι ερωτικό. Μα τι είχε πάθει σήμερα; Κούνησε το κεφάλι της για να συνέλθει.

«Το τοποθετούσα στη θέση του», ξαναείπε. Του άρπαξε το

βιβλίο από το χέρι πριν διαβάσει ο Νόα παρακάτω και γίνουν τα πράγματα ακόμα χειρότερα.

«Κάποιος το μαρκάρισε», είπε ο Νόα. Σηκώθηκε όρθιος κάνοντάς τη να αισθανθεί μικροσκοπική. Ήταν ανάγκη να είναι τόσο ψηλός και γεροδεμένος και να μυρίζει τόσο ωραία; Την αποδιοργάνωνε κι αυτό δεν της άρεσε καθόλου.

«Το είδα».

«Δηλαδή, κάποιος έκανε μια υπογράμμιση και το έβαλε ξανά στο ράφι;»

«Ναι».

«Πολύ περίεργο».

«Ναι. Και δεν το έβαλε καν σωστά». Η Χείζελ πέρασε ξυστά από δίπλα του, αποφεύγοντας την επαφή με το δυνατό κορμί του, που μύριζε τόσο ωραία, και επέστρεψε στη σχετική ασφάλεια του μπροστινού μέρους του βιβλιοπωλείου.

Ο Νόα την ακολούθησε. «Σχεδόν σαν να ήθελε να το βρεις».

Η Χείζελ σταμάτησε απότομα, στράφηκε και ήρθαν πρόσωπο με πρόσωπο. Παραλίγο να συγκρουστούν ξανά, αλλά ο Νόα κατάφερε να σταματήσει κι αυτός. «Γιατί το λες αυτό;» τον ρώτησε.

Ο Νόα ανασήκωσε τους ώμους του. «Δεν ξέρω. Φαίνεται σαν στοιχείο ή ένδειξη ή κάτι τέτοιο».

«Ένδειξη;» Τον κοίταξε μισοκλείνοντας τα μάτια της. «Νόα, με δουλεύεις;»

«Σε δουλεύω;» Φάνηκε ειλικρινά απορημένος, αλλά η Χείζελ δεν ξεγελάστηκε.

«Κατέστρεψες ένα από τα βιβλία μου για να μου κάνεις πλάκα; Θα το πληρώσεις αν το έκανες εσύ». Κούνησε το βιβλίο μπροστά στο πρόσωπό του κι εκείνος γούρλωσε τα μάτια και σήκωσε και τα δύο φρύδια του αυτή τη φορά.

«Όχι βέβαια. Ποτέ δε θα... δε θα έκανα ποτέ πλάκα σε σένα. Και σίγουρα δε θα πείραζα ποτέ τα βιβλία σου». Έφερε τις παλάμες του στο στήθος, στο μέρος της καρδιάς. «Ορκίζομαι. Στην τιμή του ψαρά».

Η Χείζελ ύψωσε τα φρύδια της. «Στην τιμή του ψαρά; Δε νομίζω ότι υπάρχει τέτοιος όρκος».

«Τώρα υπάρχει».

«Χμμ».

«Εξακολουθώ να πιστεύω ότι είναι ένδειξη πάντως», είπε ο Νόα.

«Και γιατί να μου αφήσει κάποιος μια ένδειξη;»

Ο Νόα ανασήκωσε τους ώμους του με απορία, αλλά στα μάτια του έπαιζε μια σπίθα έξαψης. «Για μια περιπέτεια, υποθέτω».

Μια περιπέτεια.

Ο Νόα τής χαμογέλασε, η καρδιά της άρχισε να χτυπάει γρήγορα, το βιβλίο στο χέρι της την προκαλούσε και... ναι, ίσως ήταν μια ένδειξη τελικά.

Ή η αρχή μιας καλής ιστορίας.

Η Χείζελ βρίσκει ένα κρυφό μήνυμα σε ένα βιβλίο του βιβλιοπωλείου της και προσπαθεί μάταια να το καταλάβει. Καθώς όλο και περισσότεροι μυστικοί κώδικες εμφανίζονται ανάμεσα στις σελίδες, αποφασίζει να ακολουθήσει τα στοιχεία. Αλλά χρειάζεται κάποιον να τη βοηθήσει.

Ο Νόα, ο κούκλος και εξωστρεφής ψαράς, είναι πάντα έτοιμος για περιπέτειες. Κι ένα κυνήγι θησαυρού ακούγεται πολύ διασκεδαστικό. Ιδίως όταν αυτή που θέλει τη βοήθειά του είναι η όμορφη βιβλιοπώλισσα που γλυκοκοιτάζει για μήνες.

Το Βιβλιοπωλείο Cinnamon Bun είναι μια κουκουλιάρικη και ρομαντική ιστορία μυστηρίου, με δύο εντελώς αντίθετους χαρακτήρες κι ένα εγγυημένα απολαυστικό τέλος!

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-6178-4

9 786180 161786

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 31374